«Жирақ жуттин кәлгән хәт»

Ишиниманки, сиз Абдуқадир һәққидики бу һекайини оқушқа чоқум қизиқип қалисиз. Абдуқадир техи икки яшқа кирмәй турупла, ата-анисидин житим қалиду. Бирақ ата-анисидин униңға нурғун мал-мүлүк вә өй-зимин мирас қалиду. Униң бир тағиси бар болуп, у Абдуқадир вә униң барлиқ мирасиға мәсъул болушқа бекитилиду.

У чағда бу хил орунлаштуруш яхши дәп һесаблинатти. Лекин ойлимиған йәрдин Абдуқадирниң тағиси рәзил бир адәм болуп чиқиду. У, бу кичик балини жирақтики башқа бир туққиниға бериветиду. У туққиниму балиға пәқәтла көйүнмәйтти. Күнләрниң бирида, тағиси «Абдуқадир өлди» дегән ялған гәпни тарқитип, униң барлиқ мал-мүлкини сетиветиду. У бу пулларни өзиниң шәхси һозур-һалавити үчүн сәрп қилиду, әлвәттә.

Абдуқадир чоң болғансери өзиниң һеч немиси йоқ, өй-макансиз, башқиларниң хәйр-сахавитигә тайинип күн кәчүридиған бир житим бала екәнлигини билиду. Абдуқадир өз күнини өзи елиш үчүн, етизлиқларда жапалиқ ишләшкә мәҗбур болиду; шуниң билән бир вақитта у аран оқуялиғидәк вә язалиғидәкла мәлуматқа егә болалайду.

Вақит өтүп кетивериду, Абдуқадирму жигирмә икки яшқа кирип қалиду. У бир күни өзи ялғуз өйгә кәч қайтип келип, өз намиға йезилған бир парчә хәтниң өйдә турғинини байқап қалиду! Шу чағда униң нәқәдәр һаяжанланғанлиғини тәсәввур қилаламсиз?! Чүнки униңға бир парчиму хәт келип бақмиғаниди! Пәқәт иккинчи күни, етизлиққа барғандила, у «Бу йәрдә һеч ким мени байқимайду» дәп хәтни ечип, йезилған төвәндики сөзләрни миңбир тәсликтә оқуп чиқиду: —

«*Һөрмәтлик мубарәк оғлум Абдуқадирға: —*

Әссаламму әләйкум! Мәнки ушбу мәктупни язғучи, сизниң рәхмәтлик апиңизниң қериндиши Абдулъәзиздурмән. Бир нәччә жил илгири, сизниң техи һаят екәнлигиңиздин хәвәрдар болуп, сизниң бешиңизға кәлгән еғир күлпәтләрниң һәммисини өз қулиқим билән аңлидим. Сизниң техи һаят екәнлигиңизни аңлап ичимгә патмай қалдим. Биз болсақ, бир тән бир жан болған қан-қериндашлармиз. Сизгә чоңқур һесдашлиқ қилимән.

Сөйүмлүк Абдуқадир, сиз атиңиздин қалған мирасни оғрилиған дүшмәнләрниң арисида яшаватқанлиғиңиздин техичә бехәвәр екәнсиз. Бу ечинишлиқ әһвалдин хәвәр тапқинимда, сизниң мирасиңизни, сиз үчүн қайтурувелишни қарар қилдим. Узун жиллиқ тартқан җапалиқ әмгәклирим вә мушәққәтлирим нәтиҗисидә, бу зор мал-мүлүкниң тилхетини жуқури бәдәл төләш арқилиқ қолумға кәлтүрдүм. Һазир бу тилхәт қазиниң қолида. Қазиниң исми вә адрисини бу хәтниң ичигә селип қойдум. Бу тилхәткә пәқәт сиз қол қойғандила, андин мал-мүлүк сизниң болиду. Әнди мошу хәтни қазиниң алдиға елип берип, өзиңизниң кимлигини қазиға ейтиң. Биз кейин көрүшкинимиздә хошаллиқтин тәң бәһримән болғаймиз.

Һөрмәт билән,

Тағиңиз Абдулъәзиз »

Абдуқадир шу кәмгичә мундақ ишни пәқәтла аңлап бақмиған! Шуңа, я ишинишини я ишәнмәслигини биләлмәй қалиду. У бир парчә нан үчүн өмүрвайәт қулдәк ишләшкә мәҗбур болған бир намрат жигитму — яки растинла бир ғайәт зор байлиқниң мирасхориму? У шу қәдәр һаяҗанланғанлиғидин, хәтни қанчә қетимлап оқуғанлиғини һәтта өзиму билмәйду. Кейин у хетини хоҗайинидин йошуруш үчүн, бир ташниң астиға тиқип қойиду. Әмма әтиси, у хоҗайиниға һәммә әһвални ейтип бериду. Хоҗайини наһайити аччиқлап: «Немидегән һамақәтсән! Сән бу дунияда пәқәт бирла Абдуқадир бар дәп ойламсән? Бу хәт саңа әмәс, башқа бир Абдуқадирға йезилған!» — дәйду.

Абдуқадир җавапән: «Бәлким шундақтур. Һалбуки, исмим хәтниң бешида йезиқлиқ турупту. Мән шу йәргә берип, бу ишниң зади қандақ иш екәнлигини ениқлап чиқимән. Немила болмисун, шу чағда көрмәмдим?!» — дәйду.

Хоҗайин Абдуқадирни хәтни көрситишкә шунчә зорлап бақиду, лекин униң қорқитишлири карға кәлмәйду. Күн петиштин илгири, Абдуқадир оғриликчә хәт йошуруп қоюлған йәргә бариду вә йәнә бир қетим хәтни қайта-қайтилап оқуйду. Шу күни кәчтә, хоҗайин билән биргә ғизаланған бир қанчә жут мөтивәрлири тамақтин кейин, Абдуқадирға: —

«Жигит, гепимизни аңлап нәсиһитимизни қобул қилғин. Һелиқи хәткә унчилик ишинип кәтмә. Бириси сени алдап, ахмақ қилмақчи. Бу хәт бир ойдурма, имзасиму ялған. Хәтни бизгә көрсәтсәң, биз униң сахта хәт екәнлигини испатлап беримиз» — дәйду.

Абдуқадир бу қетимму уларниң сөзини рәт қилиду. Мөтивәрләр гәрчә шундақ аччиқланған болсиму, улар шу вақитниң өзидә һеч нәрсә қилалиши мүмкин әмәслигини һес қилишиду.

Бирақ жут чоңлириниң мошу сөзлири Абдуқадирниң көңлидә гуман туғдуриду: — «Шуларниң дегәнлири тоғримиду...?!» дәп ойлинип қалиду.

У: «Мән әтә әтигән базарға барғинимда, бу ишниң теги-тәктигә житимән» дегән қарарға келиду.

Көп сүрүштүрүшләрдин кейин, у хәт кәлгән җайни билидиған бир кишини тапиду. Бир жил илгирила, бу киши шу жутқа барғаникән, у киши Абдуқадирға: — «Шу йәрдә дәрвәқә Абдулъәзиз исимлиқ бир киши бар. Йәрликләрниң һәммиси униң пәзилити һәм есил хислитини махтишиду. Уларниң гәплиридин қариғанда, у киши наһайити бай екән. Бирақ мошу бир нәччә жиллардин бери, худди бир намрат кишидәк, һалидин кәткичә җапалиқ ишләп, тапқинини бир сирлиқ һәм аҗайип муддиаси үчүн жиғип кәпту» — дәп сөзләп бериду.

Абдулъәзизниң мәхсити сөзлигүчигә анчә ениқ әмәстәк болсиму, бирақ Абдуқадир уни чүшинәләйтти! Униң жүриги һаятида һес қилип бақмиған бирхил үмүт вә шадлиқтин тепчәкләйтти. У Абдулъәзизниң муһәббитидин кәлгән бу муддиасини биләтти. Униң җапалиғи өзи, йәни Абдуқадир үчүн еди!

Абдуқадир хожайиниға өзиниң шу йәргә сәпәр қилмақчи болған муддиасини йәнә бир қетим ейтиду. Хожайини уни йәнила қорқутуп, түрмигә солатқузветидиғанлиғини ейтиду; андин дәрвәқә дегинидәк қилиду! Бирақ Худа Абдуқадир билән биллә еди. У тамниң түвидин бир төшүк тешиш үчүн кечиләрдә һарғичә ишләйду; ахирида оңушлуқ қечип кетәләйду. Ай йоруғида у хетини тапиду вә Абдулъәзизниң жутиға қарап атлиниду. У күндүзи йошурунуп, кечиси меңип, хожайиндин хеләла узап кетиду. Бир қанчә һәптилик сәпәр вә сүрүштүрүшләр арқилиқ, у ахири бу йәргә йетип келиду һәм қазиниң өйини тапиду. У сәпәр давамида һелиқи хәтни қанчә қетимлап оғуғанду-һә! Хәт униңға үмүт вә җасарәт берип келиду. Қази ишикни ачқинида, зор байлиқниң мирасхори болушқа пәқәтла лайиқ болмиған бир намрат жигитни көриду! Абдуқадир сәпәр давамида йемәклиги үчүн тапқан-тәргининиң һәммисини түгәткән еди. Униң үсти җул-җул кийим, пути ялиңаяғ еди. Бирақ Абдуқадир өзини тонуштуруп, хәтни көрсәткинидә қази бәк хуш болуп кетиду.

«Сән яхши қипсән» — дәйду у, «Абдулъәзиздә, сениң келишиңни мәҗбурлаш нийити йоқ. У пәқәтла сениң униң вәдисигә ишәнгәнлигиң һәм шу җапалиқ сәпәр қилишқа җүръәт қилалиғанлиғиңни көрмәкчи. Мана сәнму кәпсән, биз гувачиларниң алдида, мошу тилхәт бойичә иш көримиз. Шу чағда сән өзүңгә тәвә нәрсиниң һәммисигә егә болисән!».

Шу күни кәчтә Абдуқадирниң қандақ туйғулар билән ухлап қалғанлиғини тәсәввур қилаламсиз? Булар униң чүши әмәс, у һәқиқәтән чәксиз байлиқ вә шунчә көп өйләрниң хожайини! У өз чамисиң йетишичә, йеңи байлиқлирини тоғра башқурушқа өз-өзигә вәдә бериду.

Әнди Абдуқадирниң қанчилик хушал болғанлиғи һәм мал-бесатлириниң гөзәллигидин қанчилик һайранлиққа чөмгәнлигини дәп олтиришниң һаҗити болмиса керәк. Лекин һәммидин муһими униң Абдулъәзизниң өзи билән дидарлишидиған шу күнгә болған тәшналиғи еди. Чүнки у униң байлиқлирини қайтуруп сетивелип, униңға бәргән кишиниң Абдулъәзиз екәнлигини унтуп қелиши мүмкин әмәс еди. Раст, у бу байлиқни қайтурувалғучини қайтурувелинған байлиқлириниң өзидин нәччә һәссә қиммәтлик дәп биләтти!

Достум, бу йәрдә сизгиму һәм жирақтин кәлгән бир парчә хәт бар! Бу хәт болса, әрштин кәлгән Инжил муқәддәс (йеңи әһдә)тур. У сизгә, Худа сиз үчүн тәйярлиған мирас һәққидә ейтип бериду. Бу мирас бу дуниядики түгәп кетидиған байлиқларға түптин охшимайду; у сап, мукәммәл һәм мәңгүлүк. Бу мәңгүлүк мирасниң ғәзнилири ичидә сизниң гуналириңизниң кәчүрүм қилиниши, ниҗатлиқ, йеңи һаят вә Худа ата қилидиған хатирҗәмлиги бар. Худаниң бу әрштики мирасини сизгә вә пүткүл инсанийәткә совға қилишқа әһдә түзгәнлигини биләмсиз?

Бу хәт йәнә, Худаниң бу улуқ мирасини сиз үчүн қандақ тәйярлиғанлиғини ейтип бериду. У сизгә Худаниң Әйса Мәсиһ (Қутқузғучи)ни сиз үчүн җапа чекиш һәм азаб тартишқа қандақ әвәткәнлигини ейтип бериду. Сиз үчүн Мәсиһ Әйса, Худаниң йенидики әрштики катта һәм һәшәмәтлик туралғусини ташлап, мошу қараңғу дунияға келип, Өзини қурбанлиқ йолида пида қилди. У бу дунияға келиш үчүнла инсан сүпитидә болуп, сиз үчүн Өзини өлүмгә тутуп бәрди. Униң өлүмдин тирилиши әрштики мирасиниң (ишәнгән болсиңиз) һәқиқәтән сизниң екәнлигигә Худаниң капалитидур.

Бирақ Қутқузғучи-Мәсиһ немишқа сиз үчүн шундақ қилған? Чүнки бу әрштин кәлгән хәттә (Инҗилда) дейилгинидәк, сиз бир дүшмәнниң, йәни Шәйтанниң қолида туруватисиз. У сизниң мирасиңизни сиздин булап кетишкә баштин-ахир урунуп келиватиду. У сизни бу мирас һәққидә хәвәрсиз, қараңғулуқ һалитидә мәңгү қалдурмақчи. Шуниң билән сиз бу тоғрилиқ һеч немини билмәй қалисиз. Бирақ Худа сизни сөйгәчкә, Қутқузғучи-Мәсиһ сизниң мирасиңизни қайтуруп сетивелиш вә сизни Шәйтанниң чаңгилидин азад қилиш үчүн, йәткичә азаб тартти.

Қәдирлик достум, сиздә Худаниң бу вәдисигә ишәш барму? Шәйтанға қул болуп, гуна билән өткән кона һаятиңизни ташлашқа җүръәт қилаламсиз? Худа сизгә беришни халайдиған улуқ соғини қобул қилишқа тәйярмусиз?

Шүбһисизки бәзи кишиләр сизниң ирадиңизгә соғ су сепиду. Улар сизни бурундин яшап келиватқан һалитиңиздә қелип қелишқа үндәйду. Йәнә бәзиләр бу хәт, Инжил муқәддәс болған йеңи әһдә, сиз үчүн әмәс, башқилар үчүн дәйду. Йәнә бәзиләр һәтта бу хәт һәқиқий әмәс, униң хәвири ялған, униңдики вәдә алдамчилиқ дейишиду.

Бирақ достум, бу хәт барлиқ гунакарларға қаритилғинидәкла, сизгиму қаритилған. Уни инчикләп, теги-тәктигә йетип оқуң. Униң һәқиқитини көргиниңиздә һәм бу мәңгүлүк мирасниң қиммитини байқивалғиниңизда көңлүңиз Абдуқадирниңкидәк, йеңи бесатиңизға қарап шадлиниду. Қутқузғучи Әйса Мәсиһ зор бәдәл төләш арқилиқ сизгә қайтуруп бәрмәкчи болған мәғпирәт, хатирҗәмлик вә йеңи һаят сизни күтмәктә. Сиз һазирниң өзидила булардин бәһримән болалайсиз. Һәмдә Әйса Мәсиһ әрштин бу дунияға қайта чүшүп кәлгинидә, Униң билән дидарлишиш, Униңға рәхмәт ейтиш һәм Униң билән биргә шадлиниш пурситигә еришишни тәқәззалиқ билән күтисиз.

Худа һәммидин улуқдур! Һәммә ишни җайида қилидиған Худаға һәмдусана!

«**Уссап кәткән кишигә муздәк су берилгәндәк,**

Жирақ жуттин кәлгән хуш хәвәрму әнә шундақ болар»

(Тәврат, «Сулайманниң Пәнди-несиһәтлири» 25-бап, 25-айәт)

«Йеңи әһдә» (хуш хәвәр, Инжил)дин бирни яки униң мәлум бир қисимлирини тапалмисиңиз, Мәсиһниң мухлиси болған достлириңиздин сораң. Ундақ достлириңиз болмиса, сәмимий илтижаларни аңлиғучи улуқ Худадин тиләп, дуа қилиң! У сизгә бир парчә Инжилни ата қилиду!

Әйса Мәсиһниң бирқанчә һекмәтлик сөзлири

«Мубарәк, роһта намрат-тиләмчи болғанлар!
Чүнки әрш падишалиғи уларға тәвәдур.
Мубарәк, пиған чәккәнләр!
Чүнки улар тәсәлли тапиду.
Мубарәк, яваш-мөминләр!
Чүнки улар йәр йүзигә мирасхордур.
Мубарәк, һәққанийлиққа ач вә тәшналар!
Чүнки улар толуқ тоюниду.
Мубарәк, рәһимдиллар!
Чүнки улар рәһим көриду.
Мубарәк, қәлби пак болғанлар!
Чүнки улар Худани көриду.
Мубарәк, течлиқ тәрәпдарлири!
Чүнки улар Худаниң пәрсәндлири дәп атилиду.

Мубарәк, һәққанийлиқ йолида зиянкәшликкә учриғанлар! Чүнки әрш падишалиғи уларға тәвәдур.

Мубарәк, Мән үчүн башқиларниң һақарәт, зиянкәшлик вә һәртүрлүк төһмитигә учрисаңлар; шад-хурам болуп яйраңлар! Чүнки әршләрдә катта инъам силәр үчүн сақланмақта; чүнки силәрдин илгәрки пәйғәмбәрләргиму улар мошундақ зиянкәшликләрни қилған».

(Инҗил, «Матта» 5-бап, 1-11-айәт)

«— Әй җапакәшләр вә еғир жүк жүкләнгән һәммиңлар! Мениң йенимға келиңлар, Мән силәргә арамлиқ берәй!»

(Инҗил, «Матта» 11-бап, 28-айәт)

«Сағлам адәмләр әмәс, бәлки кесәл адәмләр тевипқа моһтаждур. Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни товиға чақирғили кәлдим»

(Инҗил, «Луқа» 5-бап, 31, 32 айәт)

«Инсаноғли езип кәткәнләрни издәп қутқузғили кәлди»

(Инҗил, «Луқа» 19-бап, 10-айәт)

«дуа-тилавәт қилғанда, бутпәрәс ят әлликләрдикидәк қуруқ гәпләрни тәкрарлавәрмәңлар. Чүнки улар дегәнлиримиз көп болса Худа тилигинимизни чоқум иҗабәт қилиду, дәп ойлайду. Шуңа, силәр уларни доримаңлар. Чүнки Атаңлар силәрниң еһтияҗиңларни силәр тилимәстин бурунла билиду. Шуниң үчүн, мундақ дуа қилиңлар: —

«И асманларда турғучи Атимиз,

Сениң намиң муқәддәс дәп улуқланғай.

Падишалиғиң кәлгәй,

Ирадәң әрштә ада қилинғандәк йәр йүзидиму ада қилинғай.

Бүгүнки ненимизни бугүн бизгә бәргәйсән.

Бизгә қәриздар болғанларни кәчүргинимиздәк,

Сәнму қәризлиримизни кәчүргәйсән.

Бизни аздурулушларға учратқузмиғайсән,

Бәлки бизни рәзил болғучидин қутулдурғайсән».

Чүнки силәр башқиларниң гуна-сәһвәнликлирини кәчүрсәңлар, әрштики Атаңларму силәрни кәчүриду. Бирақ башқиларниң гуна-сәһвәнликлирини кәчүрмисәңләр, әрштики Атаңларму гуна-сәһвәнликлириңларни кәчүрмәйду».

(Инҗил, «Матта» 6-баптин)

«Ишик Өзүмдурмән. Мән арқилиқ киргини қутқузулиду һәм кирип-чиқип, от-чөпләрни тепип йейәләйду. Оғри болса пәқәт оғрилаш, өлтүрүш вә бузуш үчүнла келиду. Мән болсам уларни һаятлиққа еришсун вә шу һаятлиғи мол болсун дәп кәлдим.

Яхши падичи Өзүмдурмән. Яхши падичи қойлар үчүн Өз җенини пида қилиду»

(Инҗил, «Йуһанна» 10-бап, 9-11-айәт)

«Мениң йенимға кәлгәнләрдин һечқайсисини һәргиз ташливәтмәймән»

(Инжил, «Йуһанна» 6-бап, 37-айәт)

«Дунияниң нури Өзүмдурмән. Маңа әгәшкәнләр қараңғулуқта маңмайду, әксичә һаятлиқ нуриға еришиду»

(Инжил , «Йуһанна» 8-бап, 12-айәт)

«Тирилиш вә һаятлиқ Мән Өзүмдурмән; Маңа етиқад қилғучи киши өлсиму, һаят болиду; вә һаят туруп, Маңа етиқад қилғучи әбәдилъәбәд өлмәс»

(Инжил, «Йуһанна» 11-бап, 25-айәт).

«Биз пәқәт (гунатин өзимизни қутқузушқа) амалсиз қалғинимизда, Мәсиһ биз әхлақсизлар үчүн Худа бекиткән вақитта Өзини пида қилди. Бирисиниң һәққаний адәм үчүн җенини пида қилиши наһайити аз учрайдиған иш; бәзидә яхши адәм үчүн бириси пида болушқа җүръәт қилишиму мүмкин; лекин Худа Өз меһри-муһәббитини бизгә шуниңда көрситидуки, биз техи гунакар вақтимизда, Мәсиһ биз үчүн җенини пида қилди».

(Инжил, «Римлиқларға», 5-баптин)

«Интернет»тин пайдилинидиған болсиңиз,
«www.mukeddeskalam.com»дин
Муқәддәс Китаптики барлиқ қисимларни чүшүргили болиду.